

بررسی رابطه فرهنگ فساد بر کیفیت حسابداری در بورس اوراق بهادار تهران

نورالله فرامرزی بابادی^۱

^۱دانشگاه آزاد اسلامی واحد فارس، nftbabadi1990@gmail.com

چکیده

فساد و تقلب پدیده هایی هستند که کلیه کشورهای جهان کم و بیش با آن دست به گریبانند. پیامد های مخرب فساد و تضاد آن با منافع عام، از جمله اتلاف منابع، کاهش رشد اقتصادی کشورها و کاهش اثر بخشی، باعث توجه روز افزون به اهمیت پدیده تقلب و فساد در جوامع مختلف شده است. لذا بدین منظور پژوهش حاضر به بررسی رابطه فرهنگ فساد بر کیفیت حسابداری در بورس اوراق بهادار تهران طی سال های ۱۳۹۲ الی ۱۳۹۸ با استفاده از اطلاعات ۱۳۵ شرکت پرداخته است. آزمون فرضیه ها از طریق رگرسیون چندگانه و باجیدمان دادهای تابلویی صورت پذیرفت. نتایج پژوهش نشان داد که فرهنگ فساد بر کیفیت حسابداری، فرهنگ فساد بر اندازه موسسه حسابداری و دوره تخصص حسابرسان در صنعت در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران تاثیر مثبت دارد.

واژه گان کلیدی: فرهنگ، فرهنگ فساد، کیفیت حسابداری

نحوه تحقق اهداف حسابداری و بهبود کیفیت حسابداری همواره مورد توجه تحقیقات حسابداری بوده است. کیفیت حسابداری، یکی از موضوعات با اهمیت در حوزه حسابداری و بازار سرمایه است. به منظور شناخت مفاهیم و ابعاد مختلف کیفیت حسابداری، مطالعات گوناگونی توسط محققان انجام شده است تا رابطه بین کیفیت حسابداری و متغیرهای دیگر کشف شود. به هر حال، از آن جا که کیفیت حسابداری در عمل به سختی قابل مشاهده است، تحقیقات در این زمینه همواره با مشکلات زیادی روبه رو بوده است. در مورد کیفیت حسابداری تعریفی فراگیر و مورد پذیرش عموم وجود ندارد چرا که دارای مفهومی چند وجهی است و عوامل مستقیم و غیرمستقیم متعددی به روی آن اثر می- گذارد (ژایی و ونگ، ۲۰۱۶).

کیفیت حسابداری میزان صحت و درستی اطلاعاتی که پس از حسابداری در اختیار سرمایه گذاران قرار می گیرد، تعریف می شود. در تعریف دیگری، کیفیت حسابداری را توانایی حسابرسان در کشف و گزارش تحریفات با اهمیت و نیز کشف دست کاری انجام شده در سود خالص می دانند. (زیمرمن و همکاران ۲۰۱۶).

۱- مقدمه

حسابداری به عنوان یک مکانیزم خارجی حاکمیت شرکتی نقش مهمی ایفا می کند و تأثیر حاکمیتی حسابداری به طور مستقیم در کیفیت حسابداری منعکس می شود. اهداف کلی حسابداری بدست آوردن تضمین مستدل از عدم وجود تحریف عمده ناشی از تقلب یا خطا در صورت های مالی و صدور گزارش های حسابداری مطابق با استانداردهای حسابداری و ارتباط با مدیریت مشتری است (موف، ۲۰۱۹). برای تحقق این اهداف، در الگوی حسابداری مدرن مبتنی بر ریسک، مسیر اصلی فعالیت حسابداری مستلزم حسابرسانی است که ریسک تحریف عمده را شناسایی و ارزیابی کرده و پاسخ دهند. مطابق با هدف حسابداری، کیفیت حسابداری به عنوان احتمال توأمان این است که یک تحریف عمده موجود توسط یک حسابرسان شناسایی و گزارش می شود (دی آنجلو، ۱۹۸۱). فرایند تحقق کیفیت حسابداری می تواند به عنوان تشخیص، تعدیل و گزارش تحریفات عمده و دستیابی به کیفیت حسابداری خلاصه شود.